

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.14. Nicephori Blemmydæ Constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1249

ciliavit, ut antiquorum Patrum quendam & verum Christi discipulum in eo conspiciere sibi viderentur. Etiam focii ejus optimo morum exemplo Græcis erant; inter alios Frater Gerardus, qui donum vaticinationis habuisse dicitur. Joannes Parmensis rem tam strenue gessit, ut Imperator & Patriarcha Nuncios ad Papam Innocentium mitterent. Sed in via ex-pilati subsistere cogebantur, ac deinde ad Dominos redire suos, cum ob temporum difficultatem ad Papam advenire haud possent. Demum summi Pontificis & Imperatoris Græci obitus suscepta reconciliationis consilia fregit. At Joannes Parmensis pluribus annis ante illorum mortem revererat, & a fine anni 1251 apud Papam erat.

§. XIV.

Nicephori Blemmydæ constantia.

Gregoras

p. 26.

Matth. Pav.

p. 562.

Cang. famil.

Byz. p. 223.

Imperator Joannes Vatacius extincta prima uxore sua Irene Lascaride, anno 1244 duxit Annam Cæsaris Friderici filiam spuriam, Manfredi sororem. Erat in ætatis flore, ac inter alias foeminas eam secuta fuerat quædam Marcesina nomine, quæ apud illam moderatricis tenebat locum. Hæc per elegantiam formæ ac subdolas artes suas Imperatorem ita fascinare sciebat, ut ipsam impo-
tenti

tenti amore deperiens sandaliis purpu- Sæcul.XIII.
 reis, cæterisque Imperatoriæ conjugis A. C. 1249.
 notis donaret; sola ut cor Principis, sic
 authoritatem in aula teneret, ac juve-
 nem Dominam suam præ se deprimeret.

Quodam die Marcesina tam curiosita-
 tis quam pietatis causa monasterium a-
 diit, quod Nicephorus Blemmydas vir
 doctrina simul ac probitate spectabilis in
 honorem S. Gregorii Thaumaturgi eo lo-
 co, qui Emathia vocabatur, condiderat,
 & factus Abbas regebat. Illuc Marce-
 sina cum numerofo comitatu, & magnifi-
 ca pompa venit, Imperatricis decora,
 quæ gerebat, ostentans. Sed, antequam
 vestibulum intraret, Nicephorus templi
 portam intus occludi iussit, haud permit-
 tendum ratus, ut mulier tam indigna, in
 quam & viva voce & scripto libere inve-
 ctus esset, hunc sanctum locum præsen-
 tia sua profanaret, præsertim inter divi-
 num (quod tunc fiebat) sacrificium.

Marcesina se gravissime offensam re-
 putans, furiosa exarsit ira, cui aulici adu-
 latores oleum affundebant. Itaque ad
 Imperatorem reversa, injuriam sibi factam
 exposuit, atque in ipsum recidere affir-
 mavit, ad vindictam eum, quantum pot-
 erat, stimulans, Aulicis, qui tempori fer-
 viebant, mirifice assentientibus. At Im-
 perator ob pessimi exempli vitam cum
 Marcesina actam jam diu se acerbissime

Sæcul. XIII.
A.C. 1249.

pungi sentiens expectabat, dum divina gratia ipsum per poenitentiam tam miserabili e statu extraheret. Quapropter Aulicis, ut ignominiam Marcesinæ impositam ulcisceretur, instantibus, in lachrymas solutus ducto e visceribus imis suspirio, Cur me urgetis, ajebat, ut hominem justum puniam? Si sine probro ac dedecore vivere voluissem, Imperatoria mihi dignitas conservanda fuisset integra. Nunc, cum me ac Imperium infamia cumulaverim, æquum est, ut patiar poenam, & amaros scelerum fructus colligam.

ap. Allat.
de Conf.
p. 717. not. ad
G. Acrop.
p. 254.

Nicephorus Blemmydas Imperatoris animum sic comparatum esse probabiliter ignorans, sed quid ex Aulæ moribus constantiam suam maneret, videns, publice propugnandam censuit causam suam, & epistolam circummisit, in qua exposito factō & exaggerata Marcesinæ insolentia assererat, Ecclesiæ ministros facras leges invicta fortitudine observare, noxia verecundia non impediri, nec metu aut spe præterquam æterni supplicii vel præmii tangi debere.

§. XV.

Friderici ærumnæ.

M. Par.
p. 662.

Cæsari Friderico in Apuliam reverso, ibique graviter ægrotanti medici purga-